

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obo/2/2017
Identifikačné číslo spisu:	6215206658
Dátum vydania rozhodnutia:	28.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Pepelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6215206658.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Pepelovej a členiek senátu JUDr. Aleny Prieцelovej a JUDr. Gabriely Mederovej v spore žalobcu: GASTROFIT s.r.o. , so sídlom Bernolákova 29, 974 05 Banská Bystrica, IČO: 36 001 988, zastúpený JUDr. Emilom Vaňkom, advokátom, so sídlom 962 34 Tŕnie 134, adresa pre doručovanie Sládkovičova 2, 960 01 Zvolen proti žalovanému: Ing. Mgr. Miroslav Šperka LL.M., so sídlom Františka Švantnera 4, 974 01 Banská Bystrica, správca konkurznej podstaty úpadcu PIVOVAR URPIŇ BB, s.r.o., so sídlom Lesnícka 12, 976 13 Slovenská Ľupča, IČO: 36 012 505, o zaplatenie 2.333.133,75,-Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 49Cbi/4/2015-45 z 20. decembra 2016, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 49Cbi/4/2015-45 z 20. decembra 2016 p o t v r d z u j e.

Žalovanému n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 49Cbi/4/2015-45 z 20. decembra 2016 konanie zastavil a žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení konštatoval, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 2.126.566,75,-Eur s 12,5% úrokom z omeškania zo sumy 2.333.233,75,-Eur od 21. októbra 2003 do 2. augusta 2013 a zo sumy 2.126.655,75,-Eur od 3. augusta 2013 do zaplatenia. Keďže podaním žaloby vznikla žalobcovi poplatková povinnosť a žalobca súdny poplatok spolu s podaním žaloby nezaplatil, súd prvej inštancie ho výzvou zo dňa 17. februára 2016 vyzval na jeho zaplatenie vo výške 33.193,50,-Eur podľa Položky 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“) s poučením, že ak súdny poplatok v stanovenej lehote nezaplatí súd konanie zastaví. Následne žalobca podal návrh na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, o ktorom rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 49Cbi/4/2015-28 zo dňa 20. mája 2016, právoplatným dňa 14. novembra 2016, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4Obo/18/2016-38 zo dňa 30.

septembra 2016 tak, že žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal. Najvyšší súd Slovenskej republiky v potvrdzujúcom rozhodnutí ako žalovaného už označil Ing. Mgr. Miroslav Šperka LL.M., so sídlom Kapitúlská 12, 974 01 Banská Bystrica správcu konkurznej podstaty úpadcu PIVOVAR URPÍN BB, s.r.o., so sídlom Lesnícka 12, 976 13 Slovenská Ľupča, IČO: 36 012 505, ktorého za správcu konkurznej podstaty úpadcu PIVOVAR URPÍN BB, s.r.o. ustanovil Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd konkurzný uznesením č. k. 36K/202/2002-2554 zo dňa 31. marca 2016, právoplatným dňa 2. augusta 2016 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Obo/14/2016-2566 zo dňa 30. mája 2016. Po právoplatnosti rozhodnutia o nepriznaní oslobodenia od súdneho poplatku žalobcovi súd prvej inštancie opätovne žalobcu vyzval prostredníctvom jeho právneho zástupcu na splnenie povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podanú žalobu vo výške 33.193,50,-Eur, ktorá mu bola uložená výzvou č. k. 49Cbi/4/2015-13 zo dňa 12. februára 2016. Zároveň žalobcu poučil o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku. Opätovná výzva na splnenie si poplatkovej povinnosti bola právnomu zástupcovi žalobcu doručená dňa 2. decembra 2016. Keďže žalobcovi v predmetnom konaní na základe jeho návrhu nebolo priznané oslobodenie od súdneho poplatku a prvoinštančný súd žalobcu vyzval na zaplatenie súdneho poplatku za podanú žalobu, ktorý poplatok žalobca nezaplatil ani na opakovanú výzvu na jeho zaplatenie, súd prvej inštancie postupoval podľa ust. § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. tak, že konanie zastavil. Keďže zastavenie konania zaviniť žalobca tým, že nezaplatil súdny poplatok za podanú žalobu nárok na náhradu trov konania vznikol podľa § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“) žalovanému. Nakoľko žalovanému v konaní žiadne trovy konania nevznikli, ich náhrada žalovanému nebola nepriznaná.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca (ďalej aj „odvolateľ“). Tvrdil, že v rozhodnutí došlo k zámene účastníka na strane žalovaného bez vedomia žalobcu, ktorý ani nebol na túto skutočnosť upozornený. Uviedol, že podľa jeho názoru konanie vo veci žalovaného JUDr. Vladimíra Nosku o oslobodení od súdneho poplatku nebolo ešte ukončené, pretože doručené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa týka konania iného účastníka na strane žalovaného. Z tohto dôvodu považuje odvolateľ rozhodnutie o zastavení konania za predčasné, keďže bolo rozhodnuté o návrhu proti inému účastníkovi, a tak aj všetky výzvy na zaplatenie poplatku sa netýkajú predmetnej veci, keďže nie je zachovaná identita sporu a veci ako takej. Odvolateľ bol toho názoru, že súd nesprávnym postupom znemožnil strane sporu, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Z uvedeného dôvodu navrhol, aby napadnuté uznesenie o zastavení konania proti žalovanému Ing. Mgr. Miroslavovi Šperkovi, LL.M. bolo zrušené a vec vrátená súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie, kým nebude rozhodnuté o oslobodení od súdneho poplatku v spore proti žalovanému JUDr. Vladimírovi Noskovi.

3. Vyjadrenie k odvolaniu žalobcu nebolo podané.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (podľa § 470 ods. 4 C. s. p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

5. Odvolateľ namietal, že bez jeho vedomia došlo k zámene účastníka na strane žalovaného, čím došlo k znemožneniu jemu patriacich procesných práv, ako aj k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 2.126.566,75,-Eur s 12,5% úrokom z omeškania zo sumy 2.333.233,75,-Eur od 21. októbra 2003 do 2. augusta 2013 a zo sumy 2.126.655,75,-Eur od 3. augusta 2013 do zaplatenia, pričom ako žalovaného označil JUDr. Vladimíra Nosku, správcu konkurznej podstaty úpadcu PIVOVAR URPÍN BB, s.r.o., IČO: 36 012 505 (ďalej aj „úpadca“). Následne Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako súd odvolací na odvolanie žalobcu o návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov v uznesení č. k. 4Obo/18/2016-38 z 30. septembra 2016 označil ako žalovaného Ing. Mgr. Miroslava Šperku, LL.M., správcu konkurznej podstaty úpadcu PIVOVAR URPÍN BB, s.r.o., IČO: 36 012 505. Súd prvej inštancie v napadnutom uznesení zároveň uviedol, že Ing. Mgr. Miroslav Šperka, LL.M. bol za správcu konkurznej podstaty

úpadcu ustanovený Krajským súdom v Banskej Bystrici ako konkurzným súdom, a to uznesením č. k. 36K/202/2002-2554 z 31. marca 2016, právoplatným dňa 2. augusta 2016 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Obo/14/2016-2566 z 30. mája 2016.

7. Za úpadcu koná správca konkurznej podstaty, ktorý od vyhlásenia konkurzu vstupuje do všetkých práv a povinností za úpadcu (ust. § 14 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov - ďalej len „ZKV“) a zastupuje úpadcu až do zbavenia funkcie správcu alebo zrušenia konkurzu. Funkcia správcu konkurznej podstaty zaniká počas trvania konkurzu rozhodnutím súdu o zbavení funkcie správcu z dôvodov upravených v ust. § 8 ods. 5 ZKV alebo uznesením o zrušení konkurzu, v ktorom súd rozhodne aj o zbavení správcu jeho funkcie.

8. Z uvedeného vyplýva, že nedošlo k zámene účastníka na stane žalovaného bez vedomia žalobcu, tak ako to žalobca v odvolaní namietal. Vzhľadom na to, že v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 36K/202/2002 došlo k zmene správcu konkurznej podstaty úpadcu vyššie uvedeným uznesením, súdy postupovali správne, ak na mieste žalovaného správcu konkurznej podstaty od právoplatnosti tohto uznesenia (od 2. augusta 2016) uvádzali ako žalovaného nového správcu - Ing. Mgr. Miroslava Šperku, LL.M. V prejednávanej veci teda nejde o zmenu v osobe žalovaného, žalovaným je stále ten istý subjekt, v mene ktorého už však koná novoustanovený správca. Zmena v osobe správcu konkurznej podstaty nie je skutočnosťou, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná. Tak ako pôvodný JUDr. Vladimír Nosko, aj novoustanovený Ing. Mgr. Miroslav Šperka, LL.M. je správca toho istého úpadcu. Uvedením novoustanoveného správcu konkurznej podstaty ako žalovaného v úvodnej časti (záhlaví) napadnutého rozhodnutia nedošlo k porušeniu žalobcovho práva na spravodlivý proces ani k znemožneniu realizácie jeho procesných práv.

9. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu odvolacích námietok a dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval správne ak ako žalovaného označil už novoustanoveného správcu konkurznej podstaty a námietky žalobcu uvedené v odvolaní považoval za nedôvodné.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie podľa ust. § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správne potvrdil.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 256 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanému nárok na náhradu odvolacieho konania nepriznal, keďže mu žiadne trovy nevznikli.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1). Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je: a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).